Lieta Nr.C73329219
Lietas arhīva Nr. C-3292-19/48

**SPRIEDUMS**
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2019.gada 27.septembrī

Zemgales rajona tiesa
šādā sastāvā : tiesnese A.Vancāne
ar tiesas sēdes sekretāri D.Jēkabsoni,
piedaloties prasītāja pilnvarotai personai /pers. A/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. B/ pilnvarotās personas /pers. A/ prasībā pret SIA "GelvoraSergeļ" ar trešo personu maksātnespējas procesa administratoru /pers. C/ par prasījuma tiesību dzēšanu.

**Aprakstošā daļa**

2019.gada 15.martā prasītāja /pers. B/ pilnvarotā persona /pers. A/ cēla Zemgales rajona tiesā prasību pret atbildētāju SIA "GelvoraSergeļ" ar trešo personu maksātnespējas procesa administratoru /pers. C/ par prasījuma tiesību dzēšanu.

Pamatojoties uz Komerclikuma 389., 406.pantu, Civillikuma 1., 1893., 1895., 1910.pantu, prasītāja pārstāvis lūdz tiesu dzēst prasījuma tiesības pret prasītāju, kuras izriet no 2005.gada 25.oktobra Klientu līguma Nr.E356862; dzēst prasījuma tiesības pret prasītāju, kuras izriet no 2006.gada 18.aprīļa Publisko mobilo sakaru abonenta līguma Nr. GSCD/1311/2006; dzēst prasījuma tiesības pret prasītāju, kuras izriet no 2007.gada 27.aprīļa Aizdevuma līguma Nr.27040701E3; dzēst prasījuma tiesības pret prasītāju, kuras izriet no 2007.gada 11.septembra Aizdevuma līguma Nr. 11090702E3.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 21.novembra spriedumu civillietā Nr.C73510318 prasītājs ir pasludināts par maksātnespējīgu. Par administratoru procesā tiesa iecēlusi sertificēto administratoru /pers. C/.

2019.gada 7.janvārī prasītāja pārstāvis iesniedzis tiesā sūdzību par administratora 2019.gada 2.janvāra lēmumu, ar kuru ar atzīti atbildētājas kreditora pieteikumi par kopsummu 4182,52 EUR. Ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 5.februāra lēmumu civillietā Nr.C73510318 prasītāja pārstāvja sūdzība ir noraidīta. Tiesa, noraidot sūdzību, un konstatējot, ka pastāv strīds par tiesībām, noteikusi prasītājam viena mēneša termiņu prasības celšanai pret atbildētāju.

Prasītāja pārstāvis, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, nonācis pie secinājuma, ka atbildētājas rīcība, piesakot administratoram kreditoru prasījumus, kuriem ir iestājies noilgums, kā arī parādu summu aprēķini un to pamatojums, ir pretrunā ar labas ticības un ekvivalences principiem, un nevar baudīt tiesisku aizsardzību.

Parādnieka pārstāvis norāda, ka SIA "GELVORA" prasījumiem, kuri atspoguļoti kreditoru prasījumu reģistrā ar numuriem 5, 11, 13 un 14 ir iestājies noilgums Komerclikuma 406.panta izpratnē.

Pārstāvis atsaucas uz Komerclikuma pārejas noteikumu 16.punktu, kas nosaka, ja likuma D daļas spēkā stāšanās dienā Civillikuma vai citā likumā noteiktais noilguma termiņš nav notecējis, bet šā likuma D daļa nosaka īsāku noilguma termiņu, piemērojams šā likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010.gada 1.janvāra. Gramatiski tulkojot Komerclikuma Pārejas noteikumu 16.punktu, izriet, ka noilguma termiņa tecējums skaitāms no 2010.gada 1.janvāra.

Kā izriet no Reģistra 5.punkta SIA "GELVORA" prasījums pret parādnieku 230,96 EUR apmērā ir nodibināts ar 2005.gada 25.oktobra mobilo sakaru pakalpojuma līgumu Nr.E356862 un 2014.gada 2.jūlija cesijas līgumu Nr.T2-2014. Blakus prasījums 128,48 EUR apmērā, kas nav nodibināts ar spēkā stājušo tiesas nolēmumu, pārsniedz pamatparādu 102,48 EUR.

No 2005.gada 25.oktobra Klientu līguma Nr.E356862 izriet, ka līgums starp komersantu un parādnieku tika noslēgts 2005.gada 25.oktobrī ar darbības termiņu 24 (divdesmit četri) mēneši, t.i. terminēts līgums, kura darbības termiņš izbeidzies 2007.gada 24.oktobrī.

No parāda summas aprēķina, ar kuru SIA "GELVORA" pamatojusi savu 2018.gada 13.decembra kreditora pieteikumu izriet, ka cesionārs vēlas piedzīt no parādnieka:

a) parāda pamatsummu 102,48 EUR apmērā;
b) līgumsodu 70,72 EUR apmērā;
c) nokavējuma procentus 57,09 EUR apmērā;
d) procentus par aizdevuma lietošanu 0,67 EUR apmērā.

No SIA "Tele2" 2009.gada 1.jūlija rēķina Nr.33299613, ar kuru SIA "GELVORA" pamatojusi savu 2018.gada 13.decembra kreditora pieteikumu izriet, ka parādnieka parāds komersantam uz 2009.gada 1.jūliju sastāda LVL 114,52, jeb 162,95 EUR. No rēķina neizriet, ka komersants ir aprēķinājis parādniekam līgumsodu, nokavējuma procentus un procentus par aizdevuma lietošanu. No iepriekš minēta izriet, ka SIA "GELVORA" 2018.gada 13.decembra kreditora pieteikums ir klajā pretrunā ar SIA "Tele2" 2009.gada 1.jūlija rēķinu Nr.33299613.

Norādīts, ja tiek izmantotas piešķirtās tiesības lauzt līgumu pirms termiņa, līgumam izbeidzoties pirms termiņa, zūd arī līgumiskais pamats piešķirto procentu un līgumsoda aprēķināšanai un piedziņai atbilstoši līguma nosacījumiem, jo nav nekāda tiesiska pamata to piemērošanai pēc līguma izbeigšanās *(sk. LR AT Senāta Civillietu departamenta spriedumu lietā Nr. SKC-644/2013).*

Līguma darbības termiņš starp parādnieku un SIA "Tele2" izbeidzies 2007.gada 24.oktobrī. Lietā nav pierādījumu par kuru laika periodu komersants ir aprēķinājis parādniekam līgumsodu, līguma darbības laikā vai pēc tā.

Līgumsoda summa 70,72 EUR apmērā, kuru SIA "GELVORA" pieteikusi administratoram, un kuru administrators ir atzinis, neatbilst Civillikuma 1716.panta trešās daļas prasībām.

2005.gada 25.oktobra Klientu līgums Nr.E356862 nepiešķir tiesības komersantam aprēķināt parādniekam nokavējuma procentus. Savukārt

administrators ir atzinis attiecīgo cesionāra prasījumu 57,09 EUR apmērā.

Ar administratora 2019.gada 2.janvāra lēmumu ir atzīts cesionāra prasījums par aizdevuma lietošanas procentu piedziņu 0,67 EUR apmērā.

Kā izriet no Reģistra 11.punkta SIA "GELVORA" prasījums pret parādnieku 19,86 EUR apmērā ir nodibināts ar 2006.gada 18.aprīļa mobilo sakaru pakalpojuma līgumu Nr. GSCD/1311/2006 un 2014.gada 2.oktobra cesijas līgumu Nr.14-15-53/JL. Atbilstoši Komerclikuma 2.panta regulējumam, komercreģistrā ierakstīta komersanta saimnieciskā darbība ir atzīstama par komercdarbību un ierunas par to nav pieļaujamas.

No 2006.gada 18.aprīļa Publisko mobilo sakaru abonenta līguma Nr. GSCD/1311/2006 izriet, ka līgums starp komersantu un parādnieku tika noslēgts 2006.gada 18.aprīlī ar darbības termiņu 24 (divdesmit četri) mēneši, t.i. terminēts līgums, kura darbības termiņš izbeidzies 2008.gada 17.aprīlī.

Ar administratora 2019.gada 2.janvāra lēmumu ir atzīts cesionāra prasījums par aizdevuma lietošanas procentu piedziņu 3,95 EUR apmērā.

Norādīts, ka lietā, ar kuru parādnieks ir iepazinies administratora prakses vietā 2019.gada 4.janvārī, nav pierādījumu ka laika periodā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 2.oktobrim SIA "Bite Latvija" ierakstīto sūtījumu veidā ir informējusi parādnieku par pienākumu veikt parāda samaksu. Lietā nav pierādījumu, ka sūtījums ir izsniegts parādniekam un/vai atgriezts komersantam, jo beidzies to glabāšanas termiņš sakaru iestādē.

Kā izriet no Reģistra 13.punkta SIA "GELVORA" prasījums pret parādnieku 3431,22 EUR apmērā ir nodibināts ar 2007.gada 27.aprīļa Aizdevuma līgumu Nr. 27040701E3 un 2011.gada 8.marta cesijas līgumu.

Kā izriet no 2007.gada 27.aprīļa Aizdevuma līguma Nr. 27040701E3 pielikuma Nr.1 (maksājumu kārtība), ar kuru SIA "GELVORA" pamatojusi savu 2018.gada 14.decembra kreditora pieteikumu izriet, ka parādnieks nav veicis kreditoram nevienu maksājumu.

No parāda summas aprēķina, ar kuru SIA "GELVORA" pamatojusi savu 2018.gada 14.decembra kreditora pieteikumu izriet, ka cesionārs vēlas piedzīt no parādnieka:

a) parāda pamatsummu 1855,38 EUR apmērā;

b) līgumsodu 185,54 EUR apmērā;

c) procentus par aizdevuma lietošanu 1390,30 EUR apmērā.

Līguma 3.4.punkts piešķir komersantam SIA "INSERVISS GROUP" izbeigt līgumu pirms termiņa, ja parādnieks kavē maksājumu vairāk par 15 dienām. No 2007.gada 27.aprīļa Aizdevuma līguma Nr. 27040701E3 izriet, ka izsniegta aizdevuma atmaksas termiņš ir 60 mēneši.

Lietā nav pierādījumu par kuru laika periodu komersants ir aprēķinājis parādniekam līgumsodu, līguma darbības laikā vai pēc tā un kad līgums tika lauzts. Neskatoties uz iepriekšminēto, administrators ir atzinis cesionāra līgumsoda prasījumu.

Norādīts, ka lietā, ar kuru parādnieks ir iepazinies administratora prakses vietā 2019.gada 4.janvārī, nav pierādījumu ka laika periodā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 24.janvārim SIA "INSERVISS GROUP" un/vai SIA "GELVORA" ierakstīto sūtījumu veidā ir informējuši parādnieku par pienākumu veikt parāda samaksu. Lietā nav pierādījumu, ka sūtījums ir izsniegts parādniekam un/vai atgriezts komersantiem, jo beidzies to glabāšanas termiņš sakaru iestādē.

Kā izriet no Reģistra 14.punkta SIA "GELVORA" prasījums pret parādnieku 500,48 EUR apmērā ir nodibināts ar 2007.gada 11.septembra aizdevuma līgumu Nr. 11090702E3 un 2011.gada 8.marta cesijas līgumu.

Kā izriet no 2007.gada 11.septembra Aizdevuma līguma Nr. 11090702E3 pielikuma Nr.1 (maksājumu kārtība), ar kuru SIA "GELVORA" pamatojusi savu 2018.gada 13.decembra kreditora pieteikumu izriet, ka parādnieks nav veicis kreditoram nevienu maksājumu.

No parāda summas aprēķina, ar kuru SIA "GELVORA" pamatojusi savu 2018.gada 13.decembra kreditora pieteikumu izriet, ka cesionārs vēlas piedzīt no parādnieka:

a) parāda pamatsummu 265,91 EUR apmērā;

b) līgumsodu 26,59 EUR apmērā;

c) procentus par aizdevuma lietošanu 207,98 EUR apmērā.

Līguma 3.4.punkts piešķir komersantam SIA "INSERVISS GROUP" izbeigt līgumu pirms termiņa, ja parādnieks kavē maksājumu vairāk par 15 dienām. No 2007.gada 11.septembra Aizdevuma līguma Nr. 11090702E3 izriet, ka izsniegta aizdevuma atmaksas termiņš ir 24 mēneši.

Lietā nav pierādījumu par kuru laika periodu komersants ir aprēķinājis parādniekam līgumsodu, līguma darbības laikā vai pēc tā un kad līgums tika lauzts. Neskatoties uz iepriekšminēto, administrators ir atzinis cesionāra līgumsoda prasījumu.

Pieteicēja pārstāvis uzskata, ka Cesijas darījums nepiešķir SIA "GELVORA" tiesības aprēķināt parādniekam aizdevuma lietošanas procentus.

Lietā nav pierādījumu ka laika periodā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 24.janvārim SIA "INSERVISS GROUP" un/vai SIA "GELVORA" ierakstīto sūtījumu veidā ir informējuši parādnieku par pienākumu veikt parāda samaksu. Lietā nav pierādījumu, ka sūtījums ir izsniegts parādniekam un/vai atgriezts komersantiem, jo beidzies to glabāšanas termiņš sakaru iestādē.

Pārstāvis atsaucas uz Civillikuma 1902.-1904.pantu, kur ir noteikti trīs noilguma pārtraukšanas pamati:

1) prasības celšana;

2) atgādinājums parādniekam (Civillikuma 1905.pants);

3) parāda atzīšana (Civillikuma 1906.pants).

Parādnieks neatzīst SIA "GELVORA" kreditora pieteikumus Nr.3082/GELV-2018, 3087/GELV-2018, 3085/GELV-2018, 3084/GELV-2018 pilnā apmērā. Prasību tiesā pret parādnieku par parādu piedziņu cedenti un/vai cesionārs nav cēluši.

Parādnieka pārstāvis uzskata, ka SIA "GELVORA" nav tiesiska pamata aprēķināt parādniekam procentus par aizdevuma lietošanu. Kā izriet no Finanšu un kapitāla tirgus komisijas tirgus dalībnieku datu bāzes SIA "GELVORA", nav piešķirts kredītiestādes statuss. PTAC arī nav licencējis SIA „GELVORA", kā licencētu patērētāju kreditēšanas pakalpojumu sniedzēju.

Cesijas darījums nepiešķir SIA "GELVORA" tiesības aprēķināt parādniekam aizdevuma lietošanas procentus.

Prasītāja pārstāvis secina, ka 2014.gada 2.oktobra cesijas līgums Nr.l4-15-53/JL starp Atbildētāju un cedentu, tika noslēgts laikā, kad cedenta prasījumam pret prasītāju jau ir iestājies noilgums.

Atbildētājas prasījumam pret prasītāju, kas izriet no 2007.gada 11.septembra Aizdevuma līguma Nr. 11090702E3, noilgums "Komerclikuma" 406.panta izpratnē, ir iestājies 2012.gada 31.decembrī.

2019.gada 26.augustā tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums par prasību (lietas 104.-108.lapa).

Paskaidrojumā norādīts, ka ar 2010.gada 1.janvārī spēkā stājušos Komerclikuma D daļu tika noteikts, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš. Noilguma sekas ir tādas, ka tiesības celt prasību tiesā izbeidzas, ja tiesīgā persona to pienācīgi neizlieto likuma noteiktā noilguma termiņā. Ne Komerclikuma, ne kādā citā tiesību normā attiecībā uz komercdarījumiem nav noteikta speciāla noilguma pārtraukšanas kārtība, tāpēc piemērojamas vispārīgās Civillikuma normas par noilguma pārtraukšanu. Atgādinājuma primārais mērķis noilguma izvērtēšanas kontekstā ir kreditora gribas paušana izlietot saistību tiesību, nevis faktiskā parādnieka sasniegšana un atgādinājuma izsniegšana šai personai.

Atbildētājs ir licencēts parādu ārpustiesas atgūšanas pakalpojumu sniedzējs. Parādu ārpustiesas atgūšanas procesā ietilpst dažādas ar savstarpēju komunikāciju starp atbildētāja darbiniekiem un parādniekiem saistītas darbības, tai skaitā, atgādinājuma vēstuļu nosūtīšana. Norādīts, ka atbildētājs saviem parādniekiem regulāri atgādina par saistību izpildes pienākumu. Par saistībām, kas izriet no Līguma Nr.27040701E3, atbildētājs parādniekam

atgādinājuma vēstules ir nosūtījis šādos datumos: 09.12.2011.; 16.04.2012.; 24.07.2012.; 19.10.2012.; 26.02.2013.; 11.06.2013.; 09.10.2013.; 03.02.2014.; 26.06.2014.; 02.12.2014.; 13.03.2015.; 11.06.2015.; 28.10.2015.; 23.03.2016.; 11.07.2016.; 09.12.2016.; 27.12.2016.; 30.03.2017.; 27.07.2017.; 06.01.2018.; 25.05.2018.; 23.08.2018.; 21.11.2018.

Lai novērstu šaubas par iespējamo noilgumu, atbildētājs iesniedz 09.12.2011., 02.12.2014., 11.07.2016. sūtīto vēstuļu kopijas un AS "Fitek", reģ.Nr.40003380477, apliecinājumus par atgādinājuma vēstuļu nodošanu VAS "Latvijas pasts", reģ.Nr.40003052790. Atgādinājuma vēstules ir sūtītas uz Līgumā Nr.27040701E3 norādīto adresi /adrese A/. Saskaņā ar Aizdevuma līgumos ietverto 5.3.punktu aizņēmējs atbild aizdevējam par aizpildītā iesnieguma un šajā līgumā minēto ziņu patiesumu, precizitāti un pilnību. Nepatiesu, neprecīzu vai nepilnu ziņu sniegšanas gadījumā, kā ari gadījumā, ja šo ziņu izmaiņas netiek paziņotas aizdevējam piecu darba dienu no to iestāšanās datuma, aizņēmējs maksā aizdevējam papildus līgumsodu 10.00 Ls apmērā par katru pārkāpuma dienu.

Norādīts, ka " Fitek" kā attiecīgajā nozarē zināma un uzticama sadarbības partnera sniegtie apliecinājumi ir pietiekami droši, ticami un apliecina faktu, ka minētie dokumenti ir pienācīgi nosūtīti prasītājam. Norādīts, ka saskaņā ar 27.12.2013. Tiesu administrācijas un "Fitek" starpā noslēgto Līgumu Nr.4.2-6/349-13 par tiesu pavēstu automatizētu drukāšanu un iepakošanu, tiesas pavēstes, līdzīgi kā prasītāja atgādinājuma vēstules atbildētājam, iepriekš minētā līguma darbības periodā tika sūtītas ar "Fitek" starpniecību, nevis nododot tas tieši pasta komersantam.

2019.gada 24.aprīlī tiesā saņemti administratora /pers. C/ paskaidrojumi par prasību kuros norādīts, ka prasības pamatā ir /pers. B/ iebildumi par to, ka SIA "GelvoraSergeļ" prasījumiem ir iestājies Komerclikumā 406.pantā noteiktais noilgums.

Administratoram ir jāpārbauda, vai kreditora prasījumam ir pievienoti dokumenti, kas pierāda kreditora tiesību un prasījuma esamību, kā arī vai iesniegtais kreditora prasījums satur Maksātnespējas likumā paredzēto informāciju. Administrators veic dokumentu formālu pārbaudi, t.i., vai tie atbilst normatīvo aktu prasībām par dokumentu noformēšanu, un pārbauda, vai kreditors ir norādījis visu likumā noteikto informāciju.

Prasījuma tiesību izbeigšanās ar noilgumu ir fakta jautājums. Ja tiesa konstatē, ka lietā nav iesniegti pierādījumi, ka noilguma termiņš ir ticis pārtraukts Civillikuma 1902.-1906.pantos noteiktajā kārtībā, tad ir secināms, ka prasījuma tiesībām ir iestājies Komerclikumā noteiktais noilgums komercdarījumiem. Šajā situācijā secinājums, ka prasījumam iestājies noilgums, kas ir patstāvīgs pamats prasības apmierināšanai.

Administrators norāda, ka prasītājs /pers. B/ maksātnespējas administratoram trešās personas statusu šajā civillietā piešķīris nepamatoti, jo tiesas spriedums šajā lietā nevar skart /pers. C/ ne kā privātpersonas, ne kā administratora subjektīvās tiesības un radīt subjektīvos pienākumus. Administrators ir amatpersona, kas pilda Maksātnespējas likumā noteiktos pienākumus.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotā persona /pers. A/ prasību uzturēja pilnīgi un sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā izklāstītajiem apstākļiem.

Atbildētājas pārstāvis un administrators uz tiesas sēdi nebija ieradušies, par tiesas sēdes laiku un vietu viņiem paziņots Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā.

Tiesa nesaskata lietas atlikšanas pamatu, un nolēma lietu izskatīt bez atbildētājas pārstāvja un administratora piedalīšanās tiesas sēdē.

**Motīvu daļa**

Tiesa, uzklausījusi prasītāja pilnvarotās personas paskaidrojumus, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra puse cenšas pārliecināt tiesu par noteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīšanu *(A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna redakcijā, Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2003, 62.lpp).*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Civilprocesa likuma 192.pants nosaka, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 21.novembra spriedumu civillietā Nr.C73510318 prasītājs ir pasludināts par maksātnespējīgu.

Ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 26.aprīļa lēmumu izbeigta /pers. B/ saistību dzēšanas procedūra, neatbrīvojot /pers. B/ no parādsaistībām un izbeigts /pers. B/ fiziskās personas maksātnespējas process.

Uzņēmumu reģistra 2019.gada 5.februāra lēmums apstiprina, ka SIA "GELVORA" nosaukums tika mainīts uz SIA "GelvoraSergeļ".

Tiesa secina, ka atbildētājai ir prasījuma tiesības pret prasītāju.

Pusēm ir strīds, vai saistībām, kuras izriet no 2005.gada 25.oktobra Klientu līguma Nr. E356862, no 2006.gada 18.aprīļa Publisko mobilo sakaru abonenta līguma Nr. GSCD/1311/2006, no 2007.gada 27.aprīļa Aizdevuma līguma Nr. 27040701E3 un no 2007.gada 11.septembra Aizdevuma līguma Nr. 11090702E3 ir iestājies noilgums.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ir izvērtējams jautājums par to, vai nav iestājies noilgums atbildētāja kreditoru prasījumiem, kuri atspoguļoti kreditoru prasījumu reģistrā ar numuriem 5, 11, 13 un 14 (lietas 42., 43.lapa).

Atbilstoši Komerclikuma 1.panta pirmās daļas prasībām komersants ir komercreģistrā ierakstīta fiziskā persona (individuālais komersants) vai komercsabiedrība (personālsabiedrība un kapitālsabiedrība).

Komerclikuma 406.pants nosaka, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi nolīgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš. Komerclikuma pārejas noteikumu 16.punktā noteikts, ka ja šā likuma D daļas spēkā stāšanās dienā Civillikumā vai citā likumā noteiktais noilguma termiņš nav notecējis, bet šā likuma D daļa nosaka īsāku noilguma termiņu, piemērojams šā likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010.gada 1.janvāra. Ja pēc šāda aprēķina noilguma termiņš iznāk garāks par līdzšinējo noilguma termiņu, noilguma termiņš izbeidzas tajā dienā, kad tas būtu notecējis saskaņā ar Civillikumu vai citu normatīvo aktu.

Lietā izšķiramais pamatjautājums ir par to, vai saistību tiesība ir izbeigusies ar noilgumu un attiecīgi par Civillikuma 1905.panta iztulkojumu, jo uz noilguma iestāšanos konsekventi norāda prasītāja pārstāvis.

Civillikuma 1895.pants noteic vispārējo saistību tiesību noilguma termiņu, proti, visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā.

Noilguma institūts civiltiesībās ir veidots ar mērķi novērst ilgstošu nenoteiktību mantiskajās attiecībās, radīt skaidrību par tiesībām un pienākumiem, kas varētu būt strīdus priekšmets, bet ieinteresētā persona ilgstoši nav centusies panākt savu tiesību atzīšanu vai realizēšanu *(sk. Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – Rīgā: Mans īpašums, 1998., 357.lpp.).*

Īsāks noilguma termiņš ir noteikts Komerclikuma 406.pantā, saskaņā ar kuru no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā.

Atbilstoši Komerclikuma 388.pantam komercdarījumi ir komersanta tiesiskie darījumi, kas saistīti ar komercdarbību. Komercdarbība Komerclikuma 1.panta otrās daļas izpratnē ir atklāta saimnieciskā darbība, kuru savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā veic komersants.

Komerclikuma 389.pants noteic, ja darījums ir komercdarījums tikai vienam no darījuma dalībniekiem, šā likuma noteikumi par komercdarījumiem ir vienlīdz piemērojami arī pārējiem darījuma dalībniekiem, ciktāl normatīvajos aktos patērētāju tiesību aizsardzības jomā vai citos likumos nav noteikts

citādi.

Saskaņā ar Civillikuma 1905.pantu atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu. Saskaņā ar Civillikuma 1906.pantu noilgums ir pārtraukts, ja tā tecējuma laikā parādnieks kaut kādā kārtā atzīst kreditora prasību.

Tiesa uzskata, ka starp pusēm pastāvošās tiesiskās attiecības, kas izriet no 2005.gada 25.oktobra mobilo sakaru pakalpojuma līguma Nr.E356862, 2006.gada 18.aprīļa mobilo sakaru pakalpojuma līguma Nr. GSCD/1311/2006, 2014.gada 2.jūlija Cesijas līguma Nr.T2-2014 līguma un 2014.gada 2.oktobra Cesijas līguma Nr.14-155-53/JL, ir komercdarījums, tāpēc piemērojama Komerclikuma 406.panta un pārejas noteikumu 16.punkta normas par trīs gadu noilguma termiņu, kas skaitāms no 2010.gada 1.janvāra.

Tādējādi, ņemot vērā to, ka prasītājs tiesā iesniegtajā prasības pieteikumā lūdzis dzēst prasījuma tiesības pret atbildētāju, kuras izriet no 2005.gada 25.oktobra Klientu līguma Nr. E356862, no 2006.gada 18.aprīļa Publisko mobilo sakaru abonenta līguma Nr. GSCD/1311/2006 tiesa, ievērojot Komerclikuma Pārejas noteikumu 16.punkta prasības, atzīst, ka attiecībā uz minētajiem prasījumiem Komerclikuma 406.pantā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš skaitāms no 2010.gada 1.janvāra.

Saskaņā ar Civillikuma 1896.pantu noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis.

Saskaņā ar to noilguma tecējuma iesākumam vajadzīgs: nosacītiem prasījumiem – lai nosacījums jau būtu noskaidrojies, bet terminētiem prasījumiem – lai termiņš jau būtu notecējis.

Civillikuma 1893.pants noteic, ka saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likumā noteiktā termiņā, savukārt Civillikuma 1910.pants noteic, ka ar noilguma termiņa notecējumu izbeidzas nevien prasības tiesība, bet arī pati saistību tiesība.

Tiesību doktrīnā norādīts, ka noilguma institūts civiltiesībās veidots ar mērķi novērst nenoteiktību mantiskajās attiecībās, radīt skaidrību tad, ja kāda persona ilgstoši neīsteno tiesības vai neprasa novērst iespējamo strīdu par tām *(K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļā. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 276.lpp.)*.

Saskaņā ar Civillikuma 1905.pantu atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu.

Atbilstoši juridiskajā literatūrā norādītajam, "komentējamā pantā (Civillikuma 1905.pantā) ar atgādinājumu domāts prasījums izpildīt nokavētu vai citādi pārkāptu saistību" *(Latvijas Republikas Civillikuma komentāri, Saistību tiesības, sagatavojis autoru kolektīvs Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā, Rīga, 2000., 363.lpp.)*.

Patērētāju tiesību aizsardzības likums neatceļ Komerclikuma 406.pantā noteikto noilguma termiņu komersanta un patērētāja tiesiskajām attiecībām, tādēļ tiesa atzīst, ka no 2005.gada 25.oktobra mobilo sakaru pakalpojuma līguma Nr.E356862 un 2006.gada 18.aprīļa mobilo sakaru pakalpojuma līguma Nr. GSCD/1311/2006, 2014.gada 2.jūlija Cesijas līguma Nr.T2-2014 līguma un 2014.gada 2.oktobra Cesijas līguma Nr.14-155-53/JL, izrietošās tiesiskās attiecības ir komercdarījums, kuram piemērojams trīs gadu noilguma termiņš.

Komerclikuma D daļa (Komercdarījumi) stājās spēkā 2010.gada 1.janvārī un pārejas noteikumu 16.punktā noteikts, ja šā likuma D daļas spēkā stāšanās dienā Civillikumā vai citā likumā noteiktais noilguma termiņš nav notecējis, bet šā likuma D daļa nosaka īsāku noilguma termiņu, piemērojams šā likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010.gada 1.janvāra, kā to pareizi norādījis prasītāja pārstāvis.

Saskaņā ar to noilguma tecējuma iesākumam terminētiem prasījumiem vajadzīgs – lai termiņš jau būtu notecējis.

Kreditora pretenzijas izskatāmajā lietā celta 2018.gada novembrī, t.i., vairāk kā astoņus gadus pēc noilguma termiņa tecējuma sākuma, tāpēc pastāv pamats vērtēt jautājumu, vai noilguma termiņa tecējums ir pārtraukts, jo, tikai pastāvot noilguma pārtraukumam, saistība nav izbeigusies.

Judikatūrā atzīts, ka kreditora atgādinājums ir darījums Civillikuma 1403.panta izpratnē, jo tas, pārtraucot noilgumu, groza starp kreditoru un parādnieku pastāvošās tiesiskās attiecības. Tādēļ uz šo atgādinājumu attiecināmi vispārīgie noteikumi par gribas izteikumu. Viena līdzēja gribai nav nozīmes, ja tā netiek darīta zināma otram līdzējam. Tādēļ, lai gan atgādinājums formāli ir vienpusējs darījums – to var veikt kreditors viens pats bez parādnieka piekrišanas, tomēr tas groza iepriekš nodibinātās [..] divpusējās tiesiskās attiecības. Līdz ar to, lai šāds atgādinājums varētu grozīt iepriekš pastāvējušās divpusējās tiesiskās attiecības, tas ir jādara zināms parādniekam.

Atgādinājumam, lai tas būtu ielasāms Civillikuma 1905.pantā, ir jābūt paziņotam individuāli un personiski parādniekam, un tajā jābūt nepārprotami paustai kreditora gribai prasīt konkrētas saistības izpildi *(sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 4.jūlija spriedumu lietā Nr.SKC 248/2017)*.

Saskaņā ar Civillikuma 1905.pantu atgādinājumā ir jābūt norādītam saistību apmēram vai atlikušajai parāda summai. Kā jau norādīts iepriekš, no minēto atgādinājumu satura jābūt redzamam, ka tajos ir norādīta konkrēta parāda summa un ir skaidri izteikta kreditora griba prasīt konkrētas saistības izpildi, ziņojot parādniekam, ka viņam ir maksājumu kavējums.

Lietā nav pierādījumu, ka līdz 2013.gada 1.janvārim atbildētāja vai kāds cits saistību pārņēmējs būtu vērsies pret prasītāju par saistību izpildi ar atgādinājumu, pieteikumu, paziņojumu vai brīdinājumu, kuras izriet no 2005.gada 25.oktobra Klientu līguma Nr. E356862 un no 2006.gada 18.aprīļa Publisko mobilo sakaru abonenta līguma Nr. GSCD/1311/2006.

Tiesa uzskata, ka atbildētāja nav pierādījusi, ka prasītājam tika nosūtīti atgādinājumi par parāda samaksas nepieciešamību, tāpēc šādām saistībām noilgums ir iestājies.

Šādos apstākļos atzīstams, ka atbildētāja likumā noteiktajā noilguma termiņā nav pienācīgi izlietojusi savas kreditora tiesības. Līdz ar to secināms, ka prasītāja pārstāvja atzinums par noilguma iestāšanos attiecībā uz saistībām, kas izriet no 2005.gada 25. oktobra mobilo sakaru pakalpojuma līguma Nr.E356862, 2006.gada 18.aprīļa mobilo sakaru pakalpojuma līguma Nr. GSCD/1311/2006, 2014.gada 2.jūlija Cesijas līguma Nr.T2-2014 līguma un 2014.gada 2.oktobra Cesijas līguma Nr.14-155-53/JL, ir pareizs, jo atbilst noilguma institūta būtībai. Līdz ar to lietā ir nodibināti priekšnoteikumi Civillikuma 1910.panta, kas noteic, ka noilguma iestāšanās tiesiskās sekas ir nevien prasības tiesības, bet arī saistības tiesības izbeigšanās, piemērošanai, tādēļ saistības ir dzēšamas.

Tādējādi, ņemot vērā to, ka prasītājs tiesā iesniegtajā prasības pieteikumā lūdzis dzēst prasījuma tiesības pret prasītāju, kuras izriet no 2005.gada 25.oktobra Klientu līguma Nr. E356862 un no 2006.gada 18.aprīļa Publisko mobilo sakaru abonenta līguma Nr. GSCD/1311/2006, tiesa, ievērojot Komerclikuma Pārejas noteikumu 16.punkta prasības, atzīst, ka attiecībā uz minētajiem prasījumiem Komerclikuma 406.pantā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš skaitāms no 2010.gada 1.janvāra.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka atbildētājas prasījuma tiesības pret prasītāju pēc saistībām, kas izriet no 2005.gada 25.oktobra mobilo sakaru pakalpojuma līguma Nr.E356862, 2006.gada 18.aprīļa mobilo sakaru pakalpojuma līguma Nr. GSCD/1311/2006, 2014.gada 2.jūlija Cesijas līguma Nr.T2-2014 līguma un 2014.gada 2.oktobra Cesijas līguma Nr.14-155-53/JL ir dzēšamas, jo ir iestājies noilgums. Piemērojot Komerclikuma 406.panta noteikumus, redzams, ka noilgums iestājies 2013.gada 31.decembrī.

Lietā nodibināts, ka 2007.gada 27.aprīlī starp SIA "INSERVISS GROUP" un prasītāju noslēgts Aizdevuma līgums Nr. 27040701E3, saskaņā ar kuru SIA "INSERVISS GROUP" piešķīris prasītājam aizdevumus LVL 1545,00 jeb 2198,34 EUR. Līgums ticis noslēgts uz 60 mēnešiem un tā darbības termiņš ir bijis no 2007.gada 27.aprīļa līdz 2012.gada 27.aprīlim. Līgumā pielīgta ikmēneša procentu likme par aizdevuma lietošanu – 2,1% apmērā no neatmaksātās aizdevuma summas. Saskaņā ar Līguma 2.3. punktu, visi Līgumā noteiktie maksājumi tiek veikti saskaņā ar Maksājumu kārtību

(grafiku), kas ir Līguma pielikums Nr. 1. Saskaņā ar maksājuma kārtību (grafiku) maksājumi prasītājam bija jāveic katru mēnesī sākot no 2007.gada 27.aprīļa līdz 2012.gada 27.aprīlim (lietas 73.-75.lapa).

Lietā nodibināts, ka 2007.gada 11.septembrī starp SIA "INSERVISS GROUP" un prasītāju tika noslēgts Aizdevuma līgums Nr. Nr.11090702E3, saskaņā ar kuru SIA "INSERVISS GROUP" piešķīris prasītājam aizdevumus LVL 309,00 jeb 439,67 EUR apmērā. Līgums ticis noslēgts uz 24 mēnešiem un tā darbības termiņš ir bijis no 2007.gada 11.septembra līdz 2009.gada 25.septembrim. Līgumā pielīgta ikmēneša procentu likme par aizdevuma lietošanu - 1,91% apmērā no neatmaksātās aizdevuma summas. Saskaņā ar Līguma 2.3. punktu, visi Līgumā noteiktie maksājumi tiek veikti saskaņā ar Maksājumu kārtību (grafiku), kas ir Līguma pielikums Nr. 1. (lietas 84.-86. lapa).

No lietas materiālos esošā 2011.gada 8.marta Cesijas līguma izraksta (lietas 76., 87.lapa) un izraksta no Cesijas līguma pielikuma Nr. 6 redzams, ka atbildētāja ieguvusi prasījuma tiesības pret prasītāju, ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1793.panta 3. punktu, prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi. Saskaņā ar Civillikuma 1798.pantu, par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, vienalga, vai tie izriet no līguma, vai no neatļautas darbības, starp tiem arī tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami un nedroši. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu, cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina. Atbilstoši Civillikuma 1805. pantam, cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja tiesiski ir kļuvusi par prasītāja kreditoru ar tiesībām prasīt no prasītāja 2007.gada 27.aprīļa un 2007.gada 11.septembra līguma izpildi.

Tiesa atzīst, ka prasītāja pārstāvja iebildumi pret atbildētāja prasījuma tiesībām nav pamatoti, jo lietas materiālos esošie dokumenti pierāda secīgu un nepārtrauktu prasījuma tiesību nodošanas procesu, kura laikā notikusi arī atbildētājas reorganizācija.

Civillikuma 1587.pantā noteikts, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Lietā nav ziņu, par to, ka lietas dalībnieku starpā noslēgtie līgumi būtu apstrīdēti vai atzīti par spēkā neesošiem, līdz ar to tiesa atzīst, ka tie ir tiesīgi noslēgti un saistoši līgumslēdzējpusēm.

Saskaņā ar Līguma nosacījumiem un maksājumu kārtību (grafiku), prasītājam bija jāveic aizdevuma un aizdevuma lietošanas procentu atmaksu. Atbilstoši atbildētāja norādītajam, prasītājs nav veicis saistību izpildi pilnā apmērā, līdz ar ko uz Līgumu termiņa beigām prasītājam fiksētas neizpildīto aizdevumu pamatsummu parādi – 1855 EUR pēc 2007.gada 27.aprīļa aizdevuma līguma un 265,91 EUR pēc 2007.gada 11.septembra aizdevuma līguma.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu, aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Civillikuma 1828. pants nosaka - ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu [..].

No lietas materiāliem izriet, ka prasītājs savas saistības pienācīgā kārtā nav izpildījis, jo nav veicis maksājumus atbilstoši Līguma nosacījumiem un pielīgtai maksājumu kārtībai, līdz ar ko viņam izveidojies aizdevuma pamatsummas parāds kreditoram.

Lietā atrodas vairāki atbildētāja atgādinājumi par saistību izpildi, kas tika nosūtīti prasītājam.

No atbildētāja paskaidrojumiem izriet, ka ar saistībām, kas izriet no Līguma Nr.27040701E3, atbildētājs prasītājam atgādinājuma vēstules ir nosūtījis šādos datumos: 09.12.2011.; 16.04.2012.; 24.07.2012.; 19.10.2012.; 26.02.2013.; 11.06.2013.; 09.10.2013.; 03.02.2014.; 26.06.2014.; 02.12.2014.; 13.03.2015.; 11.06.2015.; 28.10.2015.; 23.03.2016.; 11.07.2016.; 09.12.2016.; 27.12.2016.; 30.03.2017.; 27.07.2017.; 06.01.2018.; 25.05.2018.; 23.08.2018.; 21.11.2018.

Par saistībām, kas izriet no Līguma Nr.27040702E3, atbildētājs prasītājam atgādinājuma vēstules ir nosūtījis šādos datumos: 09.12.2011.; 16.04.2012.; 24.07.2012.; 19.10.2012.; 26.02.2013.; 11.06.2013.; 09.10.2013.; 03.02.2014.; 26.06.2014.; 02.12.2014.; 13.03.2015.; 11.06.2015.; 28.10.2015.; 23.03.2016.; 11.07.2016.; 09.12.2016.; 27.12.2016.; 30.03.2017.; 27.07.2017.; 06.01.2018.; 25.05.2018.; 23.08.2018.; 21.11.2018.

Tiesa atzīst, ka prasītājs nepamatoti lūdz dzēst prasījuma tiesības, kuras izriet no Aizdevuma līgumiem noslēgtiem starp prasītāju un SIA "Inserviss Group" 2007.gada 27.aprīlī un 2007.gada 11.septembrī.

No kreditoru pretenzijas ir redzams, ka atbildētāja ir aprēķinājusi līgumiskos procentus, piemērojot pielīgto līgumisko procentu likmi no neatmaksātā galvenā parāda un līgumsodu.

Civillikuma 1753.pants, nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Savukārt Civillikuma 1756.pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai likumu. Saskaņā ar 1946. panta pirmo daļu procenti par aizdevumu dodami tad, ja tie tieši norunāti.

Līguma 1.daļā pielīgta procentu likme, ko prasītājam bija ikmēnesi jāmaksā kreditoram par aizdevuma lietošanu – 2,15 % apmērā pēc 2007.gada 27.aprīļa līguma un 1,91 % pēc 2007.gada 11.septembra aizdevuma līguma. Atbilstoši Līgumu 2.4.punktam, ikmēneša procenti tiek maksāti vienlaicīgi ar kārtējiem maksājumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.panta pirmo daļu, līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Atbilstoši Civillikuma 1716.panta otrajai daļai, līgumsods par saistību neizpildi vispār ir konkrēti noteikta naudas summa vai cita mantiska vērtība, kuru nedrīkst noteikt vairākkārtīgu (atkārtotu) vai pieaugošu maksājumu vai devumu veidā. Savukārt šī panta trešajā daļā noteikts, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1720.panta 2.punktu, kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar Līgumu 5.1. punktu, ja aizņēmējs neatdod aizdevējam naudas līdzekļus vai kādu to daļu vai pielīgtos procentus maksājuma kārtībā noteiktos maksājuma termiņos, aizņēmējs maksā aizdevējam līgumsodu 0,5 % apmērā no kavētā maksājuma parāda summas par katru kavētā maksājuma dienu.

Pamatojoties uz minētām tiesību normām, kā arī uz Līgumu 5.1. punktu, tiesa atzīst, ka atbildētāja pamatoti aprēķinājusi līgumsodu. Ievērojot Civillikuma 1716.panta prasības, līgumsods noteikts 10 procentu apmērā no galvenā parāda summas. Tiesa atzīst, ka līgumsoda maksāšanas pienākums iestājies vienīgi prasītāja saistību neizpildes rezultātā, līdz ar ko atbildētāja prasījums šajā daļā nav dzēšams.

Tiesai nav pamata apšaubīt atbildētājas iesniegtos rakstveida pierādījumus, kas pamato prasību un parāda apmēru.

Prasītāja pārstāvis izvirzījis tēzi par to, ka iestājies noilgums kreditora prasījuma celšanai.

Lietā nav strīda, ka pušu noslēgtie Līgumi bija komercdarījums, kuram saskaņā ar Komerclikuma 406.panta noteikumiem piemērojams saīsināts noilguma termiņš – 3 gadi.

Piemērojot Komerclikuma 406.panta noteikumus, redzams, ka noilgums iestātos 2013.gada 31.decembrī.

Atbilstoši Civillikuma 1905.pantam atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu. Savukārt šā likuma 1906.pants noteic, ka noilgums ir pārtraukts, ja tā tecējuma laikā parādnieks kaut kādā kārtā atzīst kreditora prasību.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētāja nosūtījis prasītājam vairākus atgādinājumus par saistību izpildi pēc saistības ar SIA "Inserviss Group" – 09.12.2011., 02.12.2014., 11.07.2016.

Lietā atrodas AS "Fitek" apliecinājumi par 2011.gada 9.decembra, 2014.gada 2.decembra, 2016.gada 11.jūlija vēstuļu, kuras adresāts prasītājs, sagatavošanu un nodošanu VAS "Latvijas Pasts" (lietas 109.-119.lapa).

Judikatūra veidojas tā, ka AS "Fitek" izziņas un apliecinājumi par atgādinājumu nosūtīšanu tiek atzītas par pietiekamiem pierādījumiem noilguma pārtraukumam *(Zemgales apgabaltiesas 2016.gada 10.maija spriedums lietā Nr.C28236015, Vidzemes apgabaltiesas 2016.gada 21.jūnija spriedums lietā Nr.C11121315, Kurzemes apgabaltiesas 2017.gada 2.augusta spriedums lietā Nr.C20114115)*, un noilguma pārtraukums Civillikuma 1905.panta izpratnē nav jāpierāda ar brīdinājuma saņemšanas faktu, bet tikai ar pierādījumiem, ka kreditors ar savām darbībām pauž vēlēšanos īstenot savas tiesības – jebkādā veidā atgādina parādniekam par saistību.

Tiesa atzīst, ka šie atgādinājumi, kuri nosūtīti prasītājam ar pasta pakalpojumu sniedzēju starpniecību uz prasītāja Līgumā norādītajām adresēm, nosūtīšana pārtrauc noilguma tecējumu, līdz ar ko noilgums kreditora pretenziju celšanai nav iestājies.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bija atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta pirmo daļu tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 25.marta lēmumu prasītājs atbrīvots no valsts nodevas samaksas.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 147.panta ceturto daļu, kas nosaka fiziskās personas maksātnespējas procesa izmaksu un kreditoru prasījumu segšanas kārtību, nenodrošināto kreditoru prasījumi tiek apvienoti vienā grupā bez prioritātēm. Pēc tam, kad veikti šā panta otrajā un trešajā daļā minētie maksājumi, tiek apmierināti nenodrošināto kreditoru prasījumi proporcionāli katra kreditora pamatparāda summai. No parādnieka naudas līdzekļiem, kas paliek pāri pēc nenodrošināto kreditoru prasījumu apmierināšanas pamatparāda apmērā, tiek apmierināti nenodrošināto kreditoru blakus prasījumi (proporcionāli summai, kas pienākas katram kreditoram). Ņemot vērā minēto, tiesa aprēķina valsts nodevu no galvenā un blakus prasījuma summas.

Prasījumi apmierināti daļēji. Tiesa atzinusi, ka dzēšamas SIA "GelvoraSergel" prasījuma tiesības pret /pers. B/, kuras izriet no 2005.gada 25.oktobra Klientu līguma Nr. E356862 230,96 EUR apmērā un prasījuma tiesības, kuras izriet no 2006.gada 18.aprīļa Publisko mobilo sakaru abonenta līguma Nr. GSCD/1311/2006 19,86 EUR apmērā. Kopējā apmierinātā prasījuma daļa sastāda 250,82 EUR.

Tā kā prasība tiek apmierināta daļēji, izdevumi ir piedzenami no atbildētājas par labu valstij proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, kas sastāda 70 EUR (15 % no prasības summas, bet ne mazāk par 70 EUR).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms termiņš 10 dienas sprieduma labprātīgai izpildei no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.[1] pantu, tiesa

**nosprieda**

apmierināt prasību daļēji.

Dzēst SIA "GelvoraSergel", reģistrācijas Nr.40103837691, prasījuma tiesības pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, kuras izriet no 2005.gada 25.oktobra Klientu līguma Nr. E356862.

Dzēst SIA "GelvoraSergel", reģistrācijas Nr.40103837691, prasījuma tiesības pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, kuras izriet no 2006.gada 18.aprīļa Publisko mobilo sakaru abonenta līguma Nr. GSCD/1311/2006.

Noraidīt prasījumu daļā par SIA "GelvoraSergel", reģistrācijas Nr.40103837691, prasījuma tiesību dzēšanu pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, kuras izriet no 2007.gada 27.aprīļa Aizdevuma līguma Nr. 27040701E3 un no 2007.gada 11.septembra Aizdevuma līguma Nr. 11090702E3.

Piedzīt no SIA "GelvoraSergel", reģistrācijas Nr.40103837691, par labu valstij tiesas izdevumus 70 EUR (septiņdesmit *euro*).

Valsts nodeva 70 EUR (septiņdesmit *euro*) iemaksājama: saņēmējs: Valsts kase, NMR90000050138, konts LV55TREL1060190911200, saņēmēja banka – Latvijas Banka kods TRELLV22, mērķis – valsts nodeva tiesu iestādē.

Noteikt SIA "GelvoraSergel", reģistrācijas Nr.40103837691, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Maksājumus apliecinoši dokumenti sprieduma labprātīgas izpildes termiņā iesniedzami Zemgales rajona tiesas kancelejā, pretējā gadījumā tiesa nodos spriedumu par tiesas izdevumu piedziņu piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas 2019.gada 27.septembra, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese A.Vancāne